

Pamětník:

Věk: 44

Původ: Dělnický

Vzdělání: Vysokoškolské

Zaměstnání: Vedoucí pracovník

Tazatel:

Jsou dnešní poměry podobné těm předlistopadovým?

Pamětník:

V žádném případě, tehdy žili lidé pomaleji, nikdo se za ničím tolik nehnal. Lidé si byli více rovni, a tudíž si neměli moc co závidět. Taky srandy bylo možná víc a humor byl jednodušší. Samozřejmě to bylo ovlivněno možnostmi, jaké kdo měl. Pro mě byla doba před listopadem dobou studií a tudíž téměř bezstarostného života, pro mé rodiče to tak bezstarostné určitě nebylo.

Tazatel:

Vzpomeň si na přelom 70. 80. let na co ses tehdy těšil?

Pamětník:

V té době jsem končil základní školu a rozhodoval se, co budu vlastně dělat. Vybral jsem si učební obor a začal dojíždět cca 90 km od domova na internát. V zimě jsme jezdili prakticky každý víkend na lyže. V létě jsme nejprve na brigádě vydělali nějaké peníze a potom jsme trempovali po Čechách. Tehdy jsme s bratrem měli společně pionýra a šetřili na společné auto. Když se to podařilo, tak jsme několikrát vyrazili i do Maďarska k jezeru Balaton.

Tazatel:

Čím jsi trávil nejvíc času?

Pamětník:

Pobyty na čerstvém vzduchu. V televizi nic zajímavého nedávali, běžely jen dva kanály. Venku byl skoro vždycky nějaký kamarád, a když zrovna nebylo hezké počasí, hodně jsme četli. Na konci 80. let jsem končil v učebním oboru a polovinu školního roku jsme chodili do školy a polovinu jsme trávili na stavbách na montážích. To už tolik volného času nebylo, většinu jsme trávili v práci, abychom všechno od pondělí do čtvrtka udělali. Víkendy jsme trávili buď sportem, nebo v kině. V létě jsme na víkendy jezdili na tremp „pod širák“.

Tazatel :

Do jakých kroužků jsi chodil?

Pamětník:

Na základní škole do střeleckého a modelářského. Hrál jsem fotbal a šachy. Na učilišti už žádné organizované kroužky nebyly, ale kromě modelářství jsem se nepřestal věnovat ničemu. Navíc jsem několikrát reprezentoval v branných závodech a lyžování. Na střední i

na vysoké škole už na organizované zájmy a sportování nebyl čas a mimoškolní aktivity sloužily jen jako relaxace.

Tazatel:

Jaký jsi měl tehdy názor na politiku?

Pamětník:

V té době mě politika vůbec nezajímala. Všichni jsme chodili jednou týdně odpoledne do pionýra, kde jsme se učili některé přírodovědné a tábornické dovednosti a chodili do přírody. Sbírali jsme kaštiny a žaludy, starý papír, hrabali staré listí. U nás doma se politika nikdy moc neprobírala. Rodiče pracovali v továrně a oba byli členy hasičské organizace, oba byli v ROH. Mamka byla členkou KSČ, otec nebyl, ale žádné spory ohledně politiky doma neřešili.

Tazatel:

Co se v této době poslouchalo a na co se chodilo do kina?

Pamětník:

V té době stálo kino mezi 2-4 Kč, takže téměř každý víkend jsme byli v kině. Hrály se italské komedie, francouzské kriminálky, indiánky. Hodně jich dnes dávají na satelitních kanálech. Všechny nebo skoro všechny byly česky nadabované. I hudba se v té době hrála odšad. Jen technika byla jiná. Vozili se LP desky ze zahraničí, ty se nahrávaly na magnetofonové pásky a ti nejvybavenější měli kazeťáky, to byl tehdy technický vrchol. Nebylo techno a hip-hop, ale metal, folk, poprock, hardrock i punk. Každá generace poslouchala svoji muziku.

Tazatel:

Jak jste vnímali výbuch Černobylu?

Pamětník:

V té době jsme byli jako vedoucí na táboře v Polsku, ale tahle událost se tajila, dozvěděl jsem se to až po měsíci od kamarádů na vysoké škole.

Tazatel:

A co dovolená, a celkově cestování do zahraničí?

Pamětník:

Zahranční dovolená byla pro většinu lidí jen v rámci RVHP. Mohlo se jezdit jen do Maďarska, Bulharska a NDR pod záštitou ROH na výměnné pobyty. Do Polska a Ruska se jezdilo pouze na pozvání. Mimo tyto destinace musel člověk žádat o devizový příslib. Jiná legální cesta na výměnu Kč za valuty neexistovala. V Československu bylo ROH vlastníkem mnoha rekreačních objektů po celé zemi. Takže jsme většinou trávili dovolenou v tuzemsku, jednou jsme byli v Bulharsku a jednou v NDR. Od druhé poloviny 80. let jsme jezdili po vlastní ose k Balatonu. Omezením v té době byl limit peněz na výměnu.

Tazatel:

Jak to bylo s povinnou vojenskou službou?

Pamětník:

Základní vojenská služba trvala 24 měsíců a každý se jí snažil jakýmkoliv způsobem vyhnout. Vymýšleli si od fyzického poškození, vad a poruch po psychické poruchy. Jednou z možností byl závazek odpracovat určitou dobu v dolech.

V armádě to nebylo vůbec jednoduché, půlka armády takzvaní „mazáci“ nic nedělali a většinu věcí odpracovali nováčci „bažanti“. Prakticky z celého tohoto období si většina odnáší spíše ty lepší věci a srandu společně s doživotním kamarádstvím.

Já jsem od r. 1972 do r. 1992 studoval, a tudíž jsem se vojenské službě úspěšně vyhýbal přes odklady nástupu vojenské služby.

Mezitím došlo ke zkrácení doby základní vojenské služby na 12 měsíců.

V průběhu studia jsem založil rodinu a vojenská služba mi byla z tohoto důvodu zkrácena na 5 měsíců. I tato krátká doba stačila k tomu, abych našel několik velice dobrých přátel.

Shrnutí:

Díky tomuto projektu jsem se dozvěděl spoustu nových informací o své rodině a mnohé věci mě velice překvapily.

Pamětníkům jsem tímto projektem udělal také radost, neboť si zavzpomínali na staré časy a nejspíše se ozvou i některým starým známým které již dlouho neviděli a touto cestou si je připomněli.